

Vyndi, milá, vyndi ven,
stojí šohaj pod oknem,
podáva ti ručičku,
pojede s Pánembohem.

Dybys, milá, veděla,
co vojáček vystojí;
nech je zima, nech prší,
v čirém poli stát musí.

Ty sis, milá, myslela,
že je vojna enom špás,
ale jak si spatřila
około mňa bílý pás, —

Około mňa bílý pás
a při boku šabličku:
Komu's ňa tu zanechal,
můj švárný šohajčku?

Komu bych ťa zanechal,
milému pánu Bohu;
len čakaj štrnást roků,
až já z vojny dojedu.

Jaké je to, šohajku,
jaké je to čekání,
dyž ty si oblečený
ve vojanskéj košeli.

Ve vojanskéj košeli,
širáček premovaný;
jaké je to, šohajku,
jaké na ťa čekání.

1228.

Z Léskovské Doliny.

Smutne slá - vyk zpyé - vá v kľietce u - ľa - pe - ný, dycky štu -

dy - ru - je na há - jek ze - ľe - ný.

Smutne slávyk zpyévá
v kľietce uľapený
dycky študyruje
na hájek zeľený.

Zpyévaj, slávyk, zpyévaj,
bud my na pomoci,
já budem z večera,
a ty od pôlnoci.

Povedz my len, povedz,
môj myľý slávyčku,
jakú si ty zpyéval
téj noci pesnyčku.

Žanná manka nevyé,
načo syna chová;
moja nevedzela,
načo ma chovála.

Ona si myslela,
že ju budem chovat,
a já nebožiátko,
mosím maširuvat.

Maširuj, maširuj
do francúzkéj zemy,
veru nevydzíte
mojéj mladéj ženy.